

Рашко и Аничка
До виждане... До виждане...

Струмски
Ето, Жени, ида...

Г-жа Жени

Защо се бави толкозъ? Какъвъ е тоя разговоръ? (Вижда Аничка) А-ха! (Гледа Аничка продължително, следъ туй обръща лорнета си къмъ градината) Широко дворъ. А какъвъ е оня индивидъ, легналъ подъ дървото, спи ли? Ще настине.

Рашко

А, нищо не му става. Той е Пончевъ, той тъй си спи...

Г-жа Жени

Саша, да вървимъ. (Излизатъ)

Аничка (скача отъ радостъ)

Ахъ Боже, Боже... Назначена съмъ!... Назначена съмъ! (Вика) Како Стаменке! Како Стаменке! (На Павлина и г-жа Антонина, които се връщатъ) Елате! По-скоро! Радостъ имамъ. Голяма радостъ!

Павлина

Какво, Аничке, какво?